

brugerne ikke lades i stikken med underlige betegnelser, som de ikke forstår betydningen af.

Redegørelsen beskriver på udmærket vis, at man godt ved, hvad kvalitet er. For eksempel ved man udmærket, at økologisk produktion har fordelagtige virkninger på både miljø, fødevarer og dyrevelfærd. Desuden er der i redegørelsen en klar erkendelse af, at bulkvarer ikke duer, hvis dansk fødevarerproduktion på længere sigt skal bevare sit høje niveau på eksportmarkederne, der er så vigtige for både beskæftigelse, eksport og betalingsbalance. Jeg skal komme med et eksempel.

Jeg besøgte for nylig et stort svineslagteri af imponerende effektivitet. Det var meget lærerigt. Danmark har eksempelvis en meget stor eksport af skinker til Italien. Disse udmærkede skinker bliver videreforarbejdet i Italien og solgt videre som italienske parmaskinker, og så er det, jeg spørger: Hvorfor har man i slagterierne og i landbruget ikke fundet ud af at lave lige så gode skinker, som vi kan sælge herfra? Det ville virkelig være noget. Forædlingsindustrien som sådan lader noget tilbage at ønske her i landet.

En klog mand har engang sagt, at hvis man ikke hele tiden bliver bedre, så bliver man dårligere, og vi mener, at produktionsleddet her har et problem. Vi kan ikke som et lille land på sigt konkurrere med store eksportører som USA og de kommende markeder i Østeuropa, hvis vi bliver ved med at konkurrere på engelske udsælinger og skinker til Italien. Vi skal være foregangsland for fremstilling af specialprodukter, og det er blevet sagt år ud og år ind, men der er ikke sket det store.

Med hensyn til miljøet ved vi, at der i disse timer bliver forhandlet i slutfasen om fremtidens vandmiljø, nitratudvalgets endelige udmøntning, kort sagt udformning af den kvælstofhandlingsplan, der blev sagt ja til for 10 år siden, og som siden da har hutlet sig igennem med løsninger, der ikke har ført til målet. Inden dagen i dag er omme, ved vi, om målet er i sigte. Det gode ved sagen er imidlertid, at der er enighed om den aftale, der blev indgået i efteråret, og uanset om man når til et resultat i dag eller ej, så består aftalen.

Det samme kan man sige om dyrevelfærd. Her er der sat et arbejde i gang, specielt med svineproduktionen. Det er en svær opgave, og jeg skal bidrage med endnu en historie. Det var en amerikansk bilproducent, der engang i slutningen af 1980'erne sagde: Hvis nogen forlanger

af os, at biler om 10 år skal kunne køre på ikke-forurenende brændstoffer, så opfylder vi det krav. Det tror vi ærlig talt også godt at de yderste led kan her. De skal bare pushes til det.

Til allersidst om kontrollen og kontrolsystemerne. Jeg skal ikke lægge skjul på, at det var med nogen betænkelighed, at Det Radikale Venstre sagde ja til, at fødevareministeren kunne fremlægge denne redegørelse. Vi er også tilfredse med at få oplysninger om, at det sidste ord ikke er sagt i den sag forstået på den måde, at der er muligheder for fleksible løsninger inden for dette her. Sådan har jeg i hvert fald forstået det på ministeren og på fru Tove Lindbo Larsen.

På den anden side vil jeg sige, at et enstrengt system med opbygning af videnscentre giver mulighed for at lave en meget effektiv kontrol. Det, vi ønsker oven i den kontrol, er af hensyn til forbrugerne en kontrol med kontrollen. Jeg har talt lidt med Forbrugerrådet om det, og de er helt enige i det. Jeg håber, vi kan finde en fornuftig løsning på det.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Jeg kunne forstå på den radikale ordfører, at der var divergerende opfattelser mellem ministeren og Det Radikale Venstre med hensyn til levnedsmiddelkontrollen, og jeg vil gerne spørge: Hvad mener De Radikale selv?

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Det er også til spørgsmålet om en levnedsmiddelkontrol. Jeg var glad for den åbning, der lå i den radikale ordførers bemærkninger på området, men jeg synes også, de trænger til en præcisering. En kontrol med kontrollen bliver der sagt. Skal det forstås på den måde, at Det Radikale Venstre er enig med SF i, at det i hvert fald er helt afgørende at undgå, at det udelukkende er Fødevareministeriet, der kontrollerer alle led i levnedsmiddelkontrollen, og at vi skal have mindst to instanser, sådan at der kommer en vis uafhængighed ind i systemet? Og skal det forstås sådan, at man også er åben over for at diskutere f.eks. en amtlig placering?

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg vil selvfølgelig også prøve, om jeg kan vinde De Radikale for mit synspunkt. Men det er under alle omstændigheder interessant at vide,